

NOVICE

kmetijskih, obertnijskih in narodskih reči.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

Tečaj XII. V Ljubljani v saboto 16. decembra 1854. List 100.

Presvitlemu knezu

ANTONIJU ALOJZIU,

škofu ljubljanskemu,

velikemu križniku ces. austr. reda Leopoldovega, komendniku ces. austr. reda Franc-Jožefovega, vitezu ces. austr. reda železne krone I. verste, pravemu skrivnemu svetovavcu ces. kralj. apost. Veličanstva itd.

hvaležna Slovenija

15. decembra 1854.

Ah komaj prebudi se moja Vila,

Nar boljši Knez! ko mašnik bi' si jel;

Tu Vodniku se giblje pevska žila,

O mojem slovníku se vname cel.

Na šolah slej je Tvoja luč svetila,

Izdaje slovník tu je skor vesel;

Up moj pokrije Pevčeva gomila,

Alj Ti v Primorji se si bil moj del.

Ljubljanski stol si vredno Ti posedel,

Ognjen za blagor duš skerbeti vedel,

In mojo Vilo marno vso poznal.

Zdaj mašnik petokrat deseto leto,

Izveršil domu si vošilo vneto:

U veke „slovník“ Te bo zglašoval!

Slavilno pismo,

podpisano od prebivavcov krajnske dežele in izročeno presvitlemu Knezu po deželnem gospodu poglavarju grofu Chorinski-mu v slovesnem zboru 15. t. m., se glasi v slovenskem prevodu takole:

„Presvitli, prečastiti Knez!“

„Gotovo bode današnji dan, ko milostljivi Knez! praznujete petdesetletno obletnico duhovskega posvečenja v srecu Krajncov obudil iskrene čutleje naj serčniši hvaležnosti do Vsegamogočnega, da Vas je po vsih petih blagega življenja Vašega z močno svojo roko varoval in okrepčaval, — in do Vas, zvestega sina domovine, kateri že mnogo mnogo let darujete vso Svojo ljubezen in udanost, in kot višji dušni pastir skozi 30 let zvesto čujete nad nje naj višjim blagrom, ter jo vodite po poti božjega strahu in pobožnosti. Zares! ponosno se ozira Krajna na Vas, in Vas vverstuje naj vrednišim sinom svojim, ter se Vam milostni Knez! živo zahvaluje za tolike blagodarne dela Vaše!“

„Milostljivi Knez! Vi ste z velikodušno pripomočjo napravljali cerkve tam, ker revšina ljudstva ni bila v stanu jih napraviti! — Vi ste ustanovili iz lastnega premoženja zaklade, po katerih bo za vse prihodnje čase

mogoče izhajati duhovnim tudi v taci krajih, kjer so dosihmal dohodki le revni bili! — Vi ste z napravo in osnovo seminšča, v katerem se izreajo ukaželjni pa siromašni mladenči, za vse vedne čase utemelili gojilišče verlih duhovnov! — Vi ste blagodušno darovali zaklad, da pride obširni slovenski slovník na dan in ste tako domačemu jeziku zagotovili vseskozi krepko podpornico! — V naj samotniši koteč dežele, kamor zamore mlad duhovnik priti, ga bo spremljala miloserčnost Vaša, ki ga je oskerbela z bukvami, iz katerih bo zajemal blagomno daljno omiko! — Sami siromakom pribežališče, ste tudi kot predsednik ljubljanske ubožnice po modrem 25 letnem oskerbovanju milostinskega dnarja mestni občini zagotovili pripomočke, iz katerih se zamorejo nadloge revnih zdatno tolažiti! Z eno besedo: zaslužili ste si s slavnimi Svojimi deli blagovoljnost presvitlega vladarja in pa zahvalo ne le sedanjega rodú, temuč tudi poznega zaznamstva našega.“

„Dovolite tedaj, mili Knez, da podpisani v svojem imenu in v imenu vsih prebivavcov krajnske dežele Vam današnji slovesni dan očitno razodenejo, kar čutijo njih serca, iz katerih živo klije iskrena želja: Naj bi jim dano bilo Vas, milostni Knez! še dolgo dolgo v preblagi delavnosti Vaši slaviti!“

V Ljubljani 15. dec. 1854.